

Занятие №1. «Морской охотник из картона». 1 часть. Выкройки. **Возраст уч-ся 6-18 лет. 1-3 год обучения**

Приветствую Вас!

Предлагаю построить модель морского охотника из картона. Потребуется несколько занятий. Для начала вам необходимо обратиться к предыдущим занятиям по картонному моделизму, которые выложены на сайте ЦВР (в архиве), в которых подробно рассматриваются технологии, инструменты и материалы для постройки моделей из картона. Итак...

Морской охотник (охотник за подводными лодками) — военный корабль, предназначенный для поиска и уничтожения субмарин. **Борьба с подводными лодками** — боевые действия и специальные мероприятия, осуществляемые флотом для поиска и уничтожения подводных лодок противника с целью пресечения их атак на корабли, суда и береговые объекты, а также блокированию ведения ими разведки и постановки мин.

Для постройки модели морского охотника предлагаю воспользоваться старейшим и известнейшим журналом для постройки моделей из картона, который выпускается в Польше с 1960 г., «Малы Моделяж». Журнал способствует выработке у моделистов навыков постройки картонных (нередко прекрасных) моделей, оставляет возможность принятия самостоятельных решений по их отделке и окраске. В нём есть все выкройки для постройки модели, а также - пояснения, правда, на польском языке, НО чертежи и схемы настолько информативны, что перевода не требуется. К тому же на протяжении предлагаемых дистанционных занятий я буду поэтапно (с фотографиями) объяснять, как строить модель, что упростит процесс изготовления морского охотника.

Сначала вам необходимо распечатать предлагаемый журнал «Малы Моделяж». Страницы журнала размещены ниже.

!!! Прошу обратить внимание на то, что чёрно-белые страницы с текстом, схемами и чертежами (вид сверху и сбоку – на последней странице журнала) вы можете распечатать на обычной офисной бумаге формата А4.

Первую страницу можно не распечатывать.

Страницы с цветными выкройками (выкройки надо будет вырезать, сгибать и склеивать) необходимо распечатать в ближайшей типографии на тонком белом картоне.

Распечатав выкройки на формате А4, вы получите модель морского охотника в масштабе 1:100.

Попробуйте себя в моделестроении из картона!.. Это интересно и познавательно!

**И, да пребудут с нами Удача, Усердие и Увлечённость
в нашем замечательном хобби!**

12/87

CENA 70 zł

PL ISSN 0137-893X

maty
MODELARZ
MIESIĘCZNIK LIGI OBRONY KRAJU
DLA MŁODZIEŻY

Polski ścigacz artyleryjski S-2 ORP „WILCZUR” (MGB-204)

Opracowanie graficzne i opis
KRZYSZTOF WOLBEK – GDYNIA

Kuter artyleryjski jest małym okrętem bojowym przeznaczonym do niszczenia niewielkich jednostek nawodnych, transportowców, statków; może stawiać miny i zrzucać bomby głębinowe. Wyporność takiej jednostki 200—600 ton, prędkość 25—40 węzłów, uzbrojenie nie przekraczające kalibru 120 mm. Klasa tego okrętu ma bogatą przeszłość i dalszą przyszłość. Ścigacze artyleryjskie wchodziły w skład wielu flot wojennych. W okresie międzywojennym ta klasa okrętów zajęła miejsce zanikających torpedowców.

W stoczni J. Samuel White w Cowes 24 stycznia 1939 r. kierownictwo Polskiej Marynarki Wojennej podpisało umowę na dostawę dwóch ścigaczy torpedowych, która nie została zrealizowana z uwagi na sytuację polityczną w świecie i wybuch drugiej wojny światowej. I dopiero 19 lipca 1940 r. na ścigaczu „S-2” w stoczni J. Samuel White w Southampton podniesiono banderę Polskiej Marynarki Wojennej. Dowódcą okrętu został ppor. mar. Eugeniusz Weislicki. Początkową bazą ścigaczy był port Fowey w Kornwalii, a następnie Dover i Ramsgate. Rejonem działania były głównie wody Kanału La Manche. Grupa polskich ścigaczy podlegała Komendzie Morskiej „Południe” w Plymouth, personalnie i dyscyplinarnie Kierownictwu Marynarki Wojennej, natomiast taktycznie podlegała admiralicji brytyjskiej.

W czasie postoju w Portsmouth 27.VIII.1940 r. załoga zestrzeliła niemiecki bombowiec Heinkel-111. 23.IX. wraz z bliźniaczym kutrem S-3 ORP „Wilczur” brał udział w akcji ostrzeliwania Cherbourga jako osłona brytyjskiego okrętu liniowego HMS „Revenge”. 21.III.1941 r. ze ścigaczem brytyjskim na patrolu

przy brzegach Francji ostrzelał dwa trawlerzy i 4 ścigacze niemieckie zwane E-bootami. 12.II.1942 r. wraz z S-3 i trzema ścigaczami brytyjskimi wykonał wspólnie atak na silną eskadrę niemieckich okrętów w rejsie bojowym w czasie ich spektakularnego przejścia Kanału La Manche z Brestu do Wilhelmshaven. 22.VI.1942 r. w czasie samotnego patrolu w Kanale La Manche stoczył nocny bój z sześcioma niemieckimi ścigaczami. Dwa z nich zostały prawdopodobnie poważnie uszkodzone. Dzięki warunkom nocnym załoga ścigacza udało się wyjść bez strat. Za akcję tę dowódca okrętu odznaczony został Krzyżem Wirtuti Militari. 5.VIII.1944 r. wskutek zużycia okręt został wycofany ze służby Polskiej Marynarki Wojennej.

Dane taktyczno-techniczne okrętu:

- 1) w/g J. Pertka „Torpedowce i ścigacze” — Wydawnictwo Morskie Gdynia 1949 r.:
 - wyporność 32 tony, prędkość 42 węzły, jedno działo 20 mm, 8 ckm, 2 lkm, 4 bomby głębinowe, napęd 3 silniki Isolta Fraschini mocy 3450 KM, długość 20 m, szerokość 5,6 m, zanurzenie średnie 1,85, załoga 10 ludzi.
- 2) w/g Les Flottes de Combat 1947 r.:
 - wyporność 40 ton, wymiary: długość 22,10 m, szerokość 5,85 m, zanurzenie 1,90 m, prędkość 39/34,5 węzła, zasięg pływania przy prędkości 20 węzłów 400 mil, załoga 2 oficerów i 11 marynarzy, napęd główny 3 silniki Isolta Fraschini mocy 3600 KM.
- 3) faktyczne uzbrojenie w czasie pływania pod polską banderą:
 - 1 działko przeciwlotnicze 20 mm „Oerlikon”, 4 nkm-y kalibru 12,7 mm (0,5 cala) wg amerykań-

skiego systemu „50” (2xII) chłodzone wodą typu „Browning Colt” w osłonach gwiazdowych, 4 km 7,7 mm typu „Lewis” wg systemu amerykańskiego „303” (2xII) chłodzone powietrzem na podstawach słupowych.

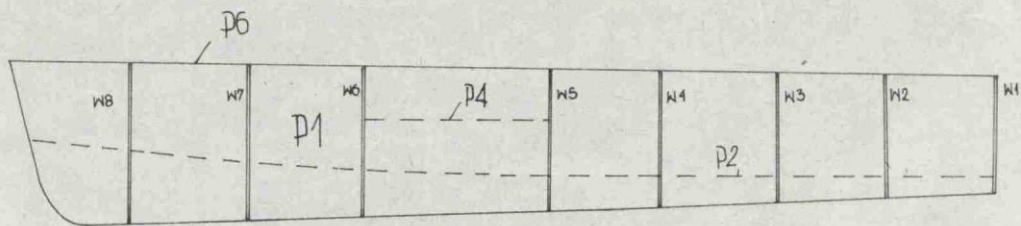
Model opracowany został w skali 1:100.

Narzędzia pomocnicze potrzebne do wykonania modelu: ostre nożycki, kilka starych żyłek do nacinania i ścinania kartonu, linijka z metalową wkładką, szczytce uniwersalne, a z dodatkowych materiałów: tektura o grubości 1 mm, talk, który po wymieszaniu z bezbarwnym lakierem nitro zastąpi szpachlówkę nitrową, farby nitro — czerwona, czarna, szara, bezbarwny lakier nitrowy, drobny papier ścierny, czarna nitka, przezroczysta taśma klejąca np. „Collex”, nawojuwy drut emaliowany ze starych transformatorów, o grubościach: 0,2, 0,3, 0,4, 0,6, 0,8, 1,0, 1,2, 30 szpilek krawieckich, twarde patyczek z drewna. Do klejenia najlepszy jest chlorokauczukowy klej „Butapren”, którym należy kleić większe płaszczyzny, natomiast do łączenia elementów metalowych z metalem i kartonem lepiej stosować kleje nitrocelulozowe.

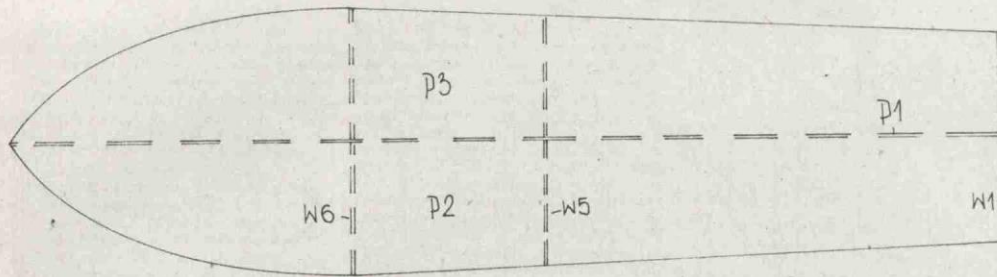
Uwaga: przed przystąpieniem do klejenia modelu całe arkusze można pokryć 3—4 warstwami bezbarwnego lakieru nitro. Następne warstwy pomalować po sklejeniu poszczególnych elementów okrętu, ponieważ położenie większej ilości warstw przed sklejeniem powoduje pęknięcie lakierowanych i zaokrąglonych powierzchni.

Zalecenia praktyczne

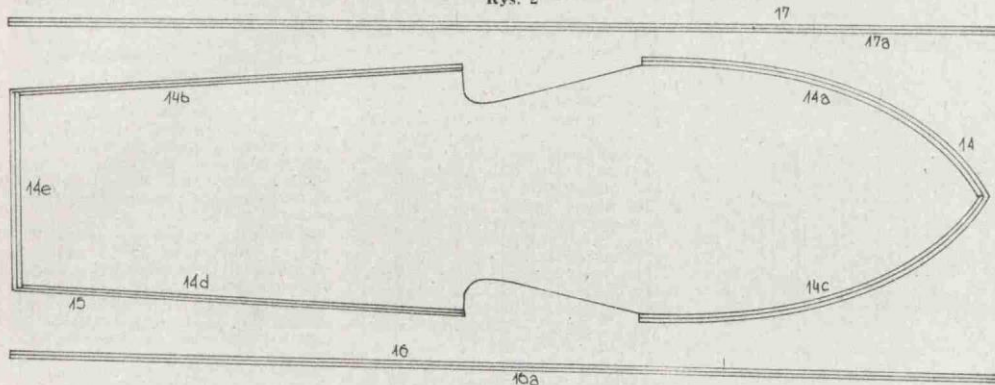
1. Przed rozpoczęciem budowy modelu należy dokładnie zapoznać się

Rys. 1

Rys. 2

Rys. 3

z opisem budowy i poszczególnymi rysunkami pomocniczymi.

2. Wykonanie modelu najwygodniej jest rozpocząć od sklejania kadłuba.

3. Wszystkie części należy wycinać po stronie linii obrysu.

4. Linie zagięć lekko naciąć żyłką. W niektórych przypadkach zaznaczono linią przerywaną miejsca nacinania kartonu po stronie nie zadrukowanej.

5. Części o powierzchniach łukowych należy kształtować przez kilkakrotnie, lekkie przeciągnięcie części na ostrzu nożyc lub ostrej krawędzi stołu.

6. Wszystkie wręgi oraz wzdłużnice należy przed wycięciem nakleić na tekturę.

7. Klejąc „Butaprenem” dwie płaszczyzny należy pokryć cienką warstwą kleju, chwilę odczekać i mocno docisnąć klejone części.

W trakcie budowy należy pamiętać o starej modelarskiej zasadzie: trzy razy przymierz, a raz przyklej.

Opis budowy

Szkielet kadłuba: P1, P2, P3, P4, P5, P6, W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, W8 — wzdłużnice i wręgi — nakleić na kartonie o grubości 1 mm. Wszystkie wcięcia wycinać żyłką przy pomocy linijki z metalową wkładką. W elemencie P1 osadzić wszystkie wręgi. Po obu burtach wkleić wodnice P2 i P3. Uwaga: przed wycięciem w tych elementach miejsc pod wręgi całe części przeciągnąć na krawędzi sto-

łu lub nożyc, by nadać kształt zaokrąglony, taki jaki narysowany jest na P1.

Dolną dziobową krawędź P1 ściąć żyłką w sposób przedstawiony rysunkiem obok elementu. Między wręgami W5 i W6 wkleić usztywnienia P4 i P5. Wystające krawędzie wręg i usztywnień poza P2 i P3 zeszlifować papierem ściernym. Pozostawienie wystających nierówności spowoduje odstawanie poszycia burtowo-dennego. Następnie przykleić usztywnienie pokładu P6.

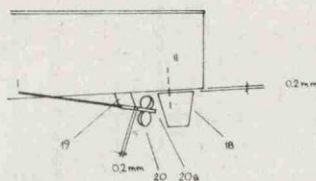
Uwaga: przyklejenie W1 do P6 przedstawia powiększona część rys. 1. Na tym etapie nie przyklejać pokładu cz. 13, gdyż po oklejeniu szkieletu poszyciem części 1 i 3 przyklejone zostaną odbojnice cz. 14 do 14d. Pokład jest większy w obrysie od elementu P6.

Części: 1, 2, 3, 4, 5, 5a, 6, 6a, 7, 7a, 8, 8a, 9, 9a, 10, 11, 12 — poszycie burtowo-denne. Szkielet okleić poszyciem burtowym cz. 1, 2, 3 i 4. Na wrędze W3 nakleić pasek 5a, na W5 pasek 6a, W6 — 7a, W7 — 8a, W8 — 9a. Poszycie denne cz. 5—11 naklejać od strony rufy. W modelu tym generalnie zrezygnowano z podklejek i zakladek, a zastosowano metodę klejenia na styk. Na wrędze W1 przykleić poszycie rufowe cz. 12. Na tym etapie można przemaalować kadłub dwoma warstwami lakieru. Miejsca odstępów i szczelin między elementami poszycia dennego przeszpachlować szpachlówką nitrową

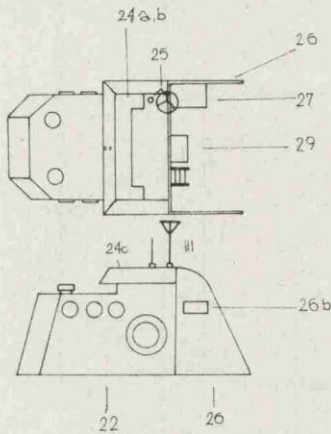
lub wykonaną we własnym zakresie z lakieru i talku. Po szpachlowaniu powierzchnię orzeszlifować, ponownie pomalować. Górną część elementów 1, 3, 12 na kolorze szarym okleić przezroczystą taśmą i przemaalować część dolną na czerwono.

Części 13, 14, 14a, 14b, 14c, 14d, 14e, 15, 16, 16a, 17, 17a — pokład i odbojnice. Odbojnice 14a i 14b przykleić do poszycia burtowego cz. 1. Elementy 14c i 14d nakleić na prawej burcie na poszyciu cz. 3. Częścią 14 okleić obie części 14a i 14c, natomiast częścią 15 okleić elementy 14b, 14d i 14e po uprzednim naklejeniu tej części na poszyciu rufowym cz. 12. Na tym etapie nakleić pokład cz. 13, dbając o to by krawędziami zewnętrznymi nie wystawał poza części 14 i 15. Element 16a nakleić na poszyciu cz. 3, na który należy nakleić cz. 16. Podobnie postąpić z częściami 17 i 17a (rys. 3).

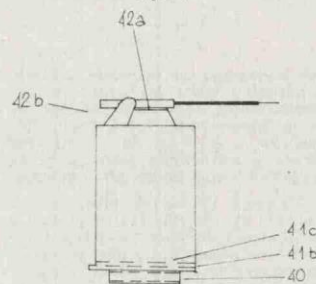
Części: 18, 19, 20, 20a — urządzenie sterowe i napęd główny. Z drutu o grubości 1 mm wg wzoru I wykonać trzy wały napędowe. Pomalować na kolor czarny. Końce okleić częściami 20a. W częściach 5 i 6 wyciągać otworki pod wały i wsporniki wałów cz. 19. Elementy te po uformowaniu wkleić w odległości (jak na rys. 4) na wałach I. Do części 20a wkleić po trzy pióra śrub cz. 20. Gotowy zestaw trzech napędów wkleić w poszycie denne cz. 5 i 6. Z drutu o grubości 0,4 mm

Rys. 4

Rys. 5

Rys. 6

wykonać trzy trzony sterów wg wzoru II. Wkleić na nie sklezione stery cz. 18. W poszyciu dennym cz. 5 wykonać trzy otworki i osadzić w nich stery, tak by odstawały górną częścią od dna na 0,2 mm. O ile na tym etapie całość została wklejona do pokładu należy wykonać wg własnego pomysłu podstawkę pod model, gdyż w innym przypadku mogą ulec zniszczeniu głównie pióra śrub.

Części: 21, 21a, 21b, 21c, 21d, 22, 23, 24, 24a, 24b, 24c, 24d, 25, 26,

26a, 26b, 27 — nadbudówka GSD (głównego stanowiska dowodzenia). Część 21 po wycięciu i nacięciu po obu stronach (zadrukowanych i niezadrukowanych) podkleić sklejkami 21a i 21b. Części 21d podkleić kartonem i przykleić do części spodniej 21. Na obu burtach przykleić poszycie części 22 i 23. W dolnej części GSD przykleić spód cz. 21c uprzednio podklejona kartonem. Całość zamknąć poszyciem rufowym cz. 24. Części 24a i 24b skleić razem i wkleić w część 24. W części dziobowej do elementu 21 przykleić wspornik wiatrosłonu cz. 24d.

Dwa elementy 25 wkleić po ich przygotowaniu; w jeden z nich wkleić nitkę koloru czarnego o długości 10 cm (w późniejszym składaniu modelu przyklejona ona zostanie do anten masztu — plan generalny). W drugą część 25 należy wkleić antenę wykonaną z drutu o grubości 0,3 mm wg wzoru III i pomalowaną na kolor szary, do części 24 (rys. 5). Cały element przykleić do pokładu cz. 13. Części 26 i 26a skleić razem i przykleić do nadbudówki i pokładu (plan generalny). Następnie wiatrosłon cz. 26 przykleić do części 24d i osłony cz. 26. Na bokach elementu 26 w oznaczonym miejscu nakleić elementy 26b. Od strony wewnętrznej cz. 26a wkleić część 27 — skrzynka na flagi kodu sygnałowego.

Części: 28, 28a, 28b, — skajlajt maszynowy. Na podstawie cz. 28 po sklejeniu, nakleić świetlik 28a i 28b. Gotowy element przykleić do pokładu część 13.

Część 29 podstawa pod maszt — przed wycięciem elementu z arkusza wyciąć otworek o średnicy 1 mm. Po sklejeniu przykleić ją do pokładu cz. 13 i rufowego poszycia GSD cz. 26a.

Części: 30, 30a — elementy 30 skleić parami i między nie wkleić schodki 29a. Trap przykleić pod włazem do poszycia rufowego GSD cz. 26a i pokładu cz. 13.

Część 31 — parki amunicyjne — przykleić do pokładu cz. 13 i poszycie bocznych GSD cz. 26.

Część 32 — parki amunicyjne — przykleić na skajlajcie maszynowym cz. 28.

Części: 33, 33a, 33b — włazy — elementy 33a skleić po 4 sztuki. Na nie nakleić cz. 33. Boki części 33a i spód części 33 pomalować na kolor szary. Na części 33 przykleić cz. 33b. Włazy nakleić na pokładzie cz. 13 (plan generalny).

Części: 34, 34a, 34b — właz — części 34a skleić razem i nakleić na nie część 34. Boki części 34a i spód elementu 34 pomalować na na kolor szary. Na części 33 przykleić części 34b. Właz nakleić na pokład.

Części: 35, 35a — odpowietrzniki — części 35a skleić w ciasno zwinięte rurki. Do górnych części przykleić elementy 35. Przykleić je: 6 sztuk na pokładzie cz. 13 i na poszyciu górnym GSD cz. 21 (plan generalny).

Części: 36, 36a, — tratwa ratunkowa — części 36 skleić w cias-

ne rurki, a końce ich ściąć żyłką pod kątem 45°. Sklejając całą tratwę należy zwrócić uwagę, by końce żółte zostały skleione z żółtymi, a czerwone z czerwonymi. Od spodu przykleić podiógę tratwy cz. 36a. Całą tratwę przykleić do pokładu cz. 13.

Części: 37, 37a — kluczy cumownicze — w częściach 37 przed wycięciem z całego arkusza wykonać szpilką otworki. Podkleić je elementami 37a. Pomalować na czarno i przykleić na pokładzie cz. 13. W elementy te powklejać po dwie szpilki (po uprzednim pomalowaniu ich na kolor czarny) tak by wystawały na 1,5 mm ponad pokład.

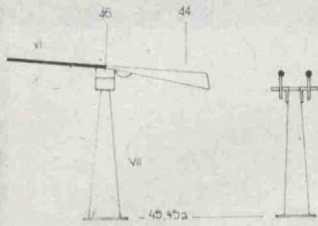
Część 38 — bulaje — nakleić na poszyciach burtowych części: 1, 2, 3 i 4 oraz poszyciach bocznych GSD cz. 22 i 23.

Części: 39, 39a — wyloty spalin silników głównych — części 39 podkleić elementami 39a. Całość można pomalować na kolor czarny. Nakleić jeden na poszyciu burtowym lewej burty cz. 1 i dwa na poszyciu prawej burty cz. 3.

Części: 40, 40a, 41, 41a, 41b, 41c, 42, 42a, 42b, 43, 43a — najcięższe karabiny maszynowe — części 40a, 41b, 41c, podkleić kartonem. Elementy 40a skleić paskami 40. Części 41b i 41c skleić parami i okleić poszyciem 41a (kolorem szarym do wewnątrz) na które należy nakleić część 41. Podstawy cz. 40 przykleić do cz. 41b. Podstawę luf karabinów cz. 42a, po nacięciu żyłką przykleić do osłon części 41, 41a na styk. Na górną część podstawy nakleić zagięty wspornik 42a. Po obu jego stronach od rufy nakleić po parze cz. 42b. Części 43 skleić na styk. Z drutu o grubości 1,2 mm wykonać lufy wg wzoru V. Pomalować na czarno. Wkleić w części 43. Na nich nakleić magazynki amunicji cz. 43a. Lufy osadzić na podstawach cz. 42a. Karabiny z gniazdamy przykleić na pokładzie cz. 13.

Części: 44, 45, 45a, 46 — najcięższe karabiny maszynowe — do kolb cz. 44 po wycięciu i sklejeniu przykleić lufy wykonane wg wzoru VI, z drutu o grubości 0,8 mm i pomalowane na czarno. Podstawę karabinów — części 45 i 45a skleić razem i nakleić na pokładzie cz. 13. Wykonać w nich otworki pod podstawę słupową wykonaną z twardego drewnianka wg wzoru VII i pomalowaną na szaro. Osadzenie luf na podstawie cz. 46, nakleić na elemencie VII. Nakleić na nich po dwa karabiny. Całość osadzić w częściach 45 i 45a (rys. 7).

Części: 47, 47a, 48, 48a, 49, 49a, 49b — działko przeciwlotnicze wzmocnienie podstawy cz. 47a skleić z elementem 47. Po sklejeniu boki, spód i górę pomalować na szaro. Nakleić na pokładzie cz. 13. Podstawę część 48 po sklejeniu nakleić na pokładzie. Na niej nakleić podstawę zamka — część 48a. Zamek część 48b skleić na styk. Z drutu o grubości 1,0 mm wykonać wg wzoru VIII. Lufę pomalować na czarno. Wkleić do części 48b i okleić cie-

Rys. 7

mentem 48c. Osadzić w części 48a. Oslonę części 49 po wycięciu przykleić na wspornikach cz. 49a, do podstawy cz. 48. Bęben amunicyjny cz. 49b przykleić do części 48b (rys. 8 i plan generalny). Z drutu o grubości 0,2 mm wg wzoru IX wykonać wsparcie strzelca. Pomalować na szaro, końcówki półokrągłe na czarno. Przykleić do części 48b.

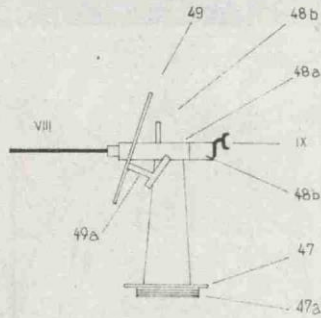
Części: 50, 50a, 51, 51a — bomby głębinowe — elementy 50a okleić paskami część 50. Podstawy części 51, 51a skleić razem i przykleić do pokładu część 13. Na nich nakleić bomby.

Części: 52, 53 — wsporniki masztów — przykleić na pokładzie część 13. Z drutu o grubości 0,6 mm wykonać wg wzoru X, XI, maszty dziobowy i rufowy, pomalować na kolor szary i osadzić w podstawach.

Części: 54, 54a — koła ratunkowe — po sklejeniu parami przykleić do poszycia burtowego GSD cz. 22 i 23 (plan generalny). Koła można również wykonać z drutu nawojowego o grubości 1,0 mm i po pomalowaniu na kolory, jak na częściach 54 nakleić w tym samym miejscu. Z drutu o grubości 0,6 mm wg wzoru XII wykonać ogranicznik kąta ostrzału działka przeciwlotniczego. Przemalować na kolor szary i wkleić do pokładu cz. 13. Maszt wykonać wg wzoru XIII, z drutów o grubości 1,0, 0,6, 0,4 mm. Pomalować na kolor biały i szary. Dwa bosaki wykonać z drutu o grubości 0,2 mm wg wzoru XIV. Obok

rysunku zaznaczono przerywaną linią podział na kolory. Nakleić na pokładzie wg planu generalnego.

Części: 55, 56, 57 — bandera i światła pozycyjne — banderę część 55 nakleić na olinowaniu pod gablem. Światła pozycyjne cz. 56 i 57 przykleić do masztu wg rysunku montażowego. Szytce relingowe wykonać z drutu o grubości 0,2 mm wg wzoru IV i po pomalowaniu na kolor szary wkleić do pokładu. Olinowanie sztagowe wykonać zgodnie z planem generalnym. Po uzupełnieniu i domalowaniu niezadrukowanych białych miejsc odpowiednimi kolorami i zakończeniu budowy model wzbogaci kolekcję okrętów Polskiej Marynarki Wojennej z okresu drugiej wojny światowej.

Rys. 8

W następnym numerze

opublikujemy plany

niszczyciela

ORP „PIORUN”

ROK WYDANIA XXVI

CZASOPISMO ZALECONE
PUBLICZNYM BIBLIOTE-

KOM, DOMOM KULTURY I
ŚWIETLICOM, PISMEM MI-
NISTERSTWA KULTURY I
SZTUKI NR KOB-IV-5-40/64

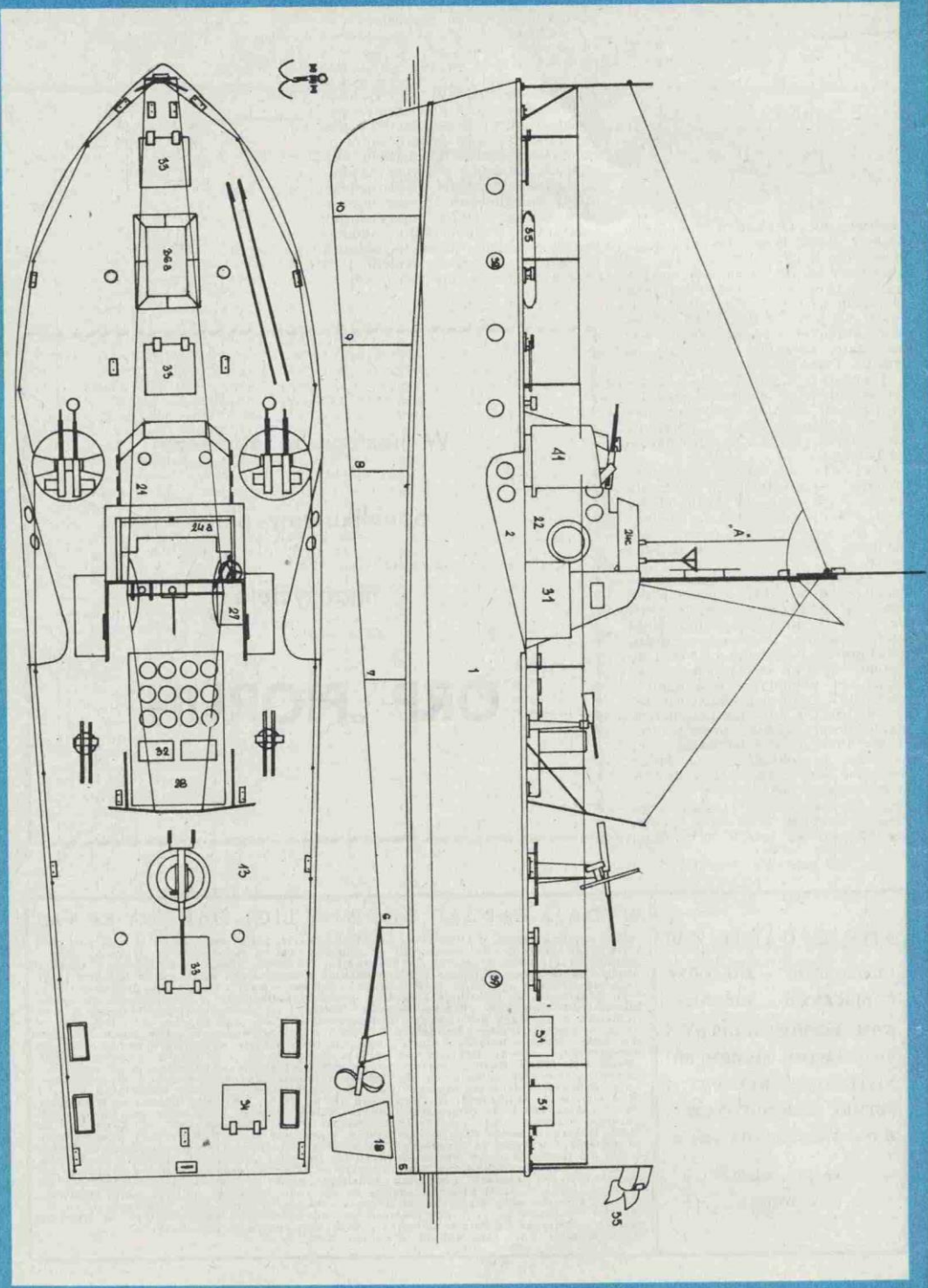
Z DN. 6 LISTOPADA 1964 R.

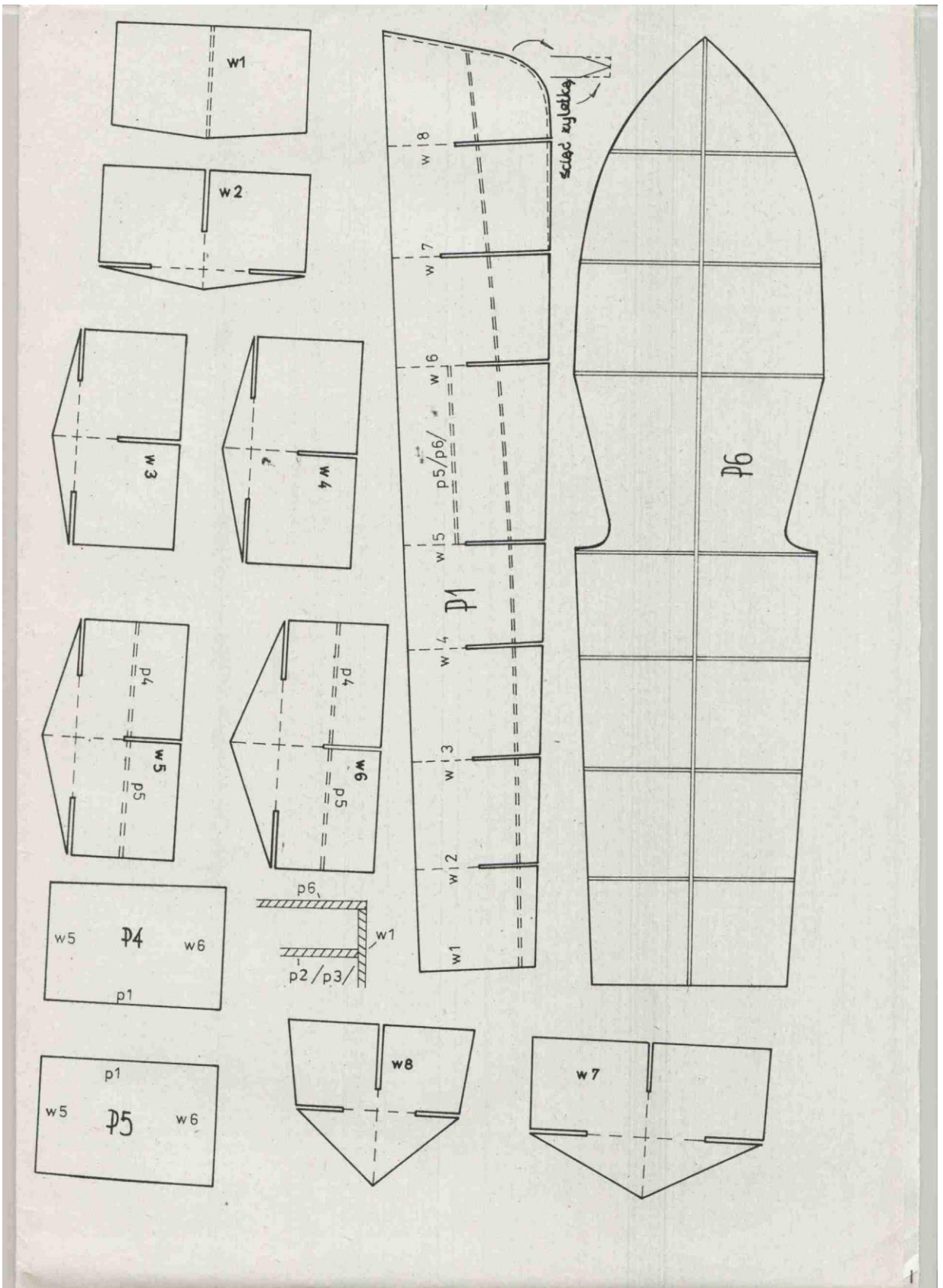
Projekt okładki:

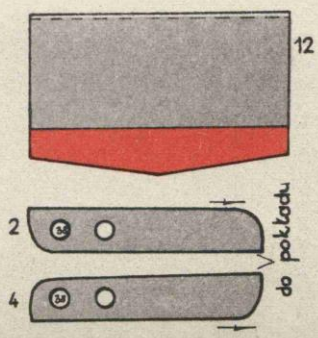
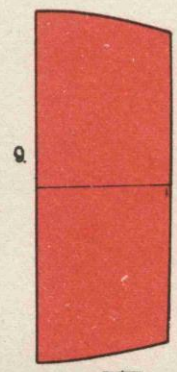
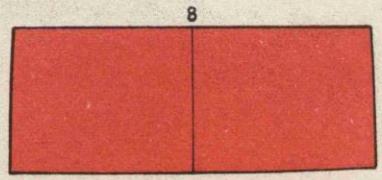
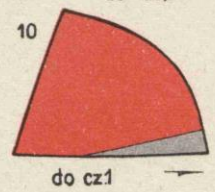
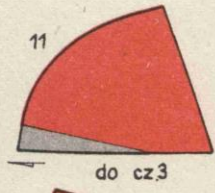
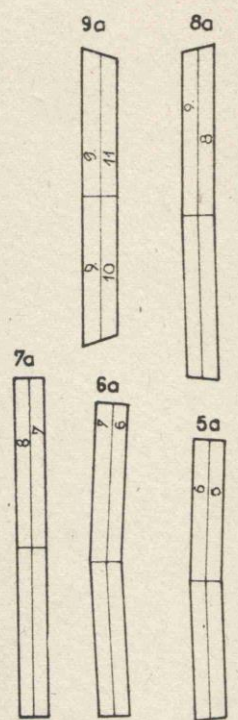
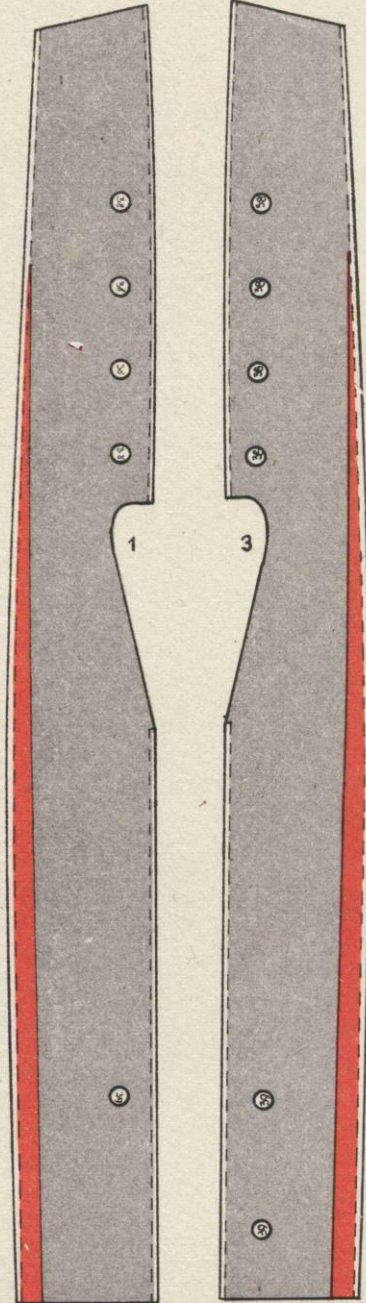
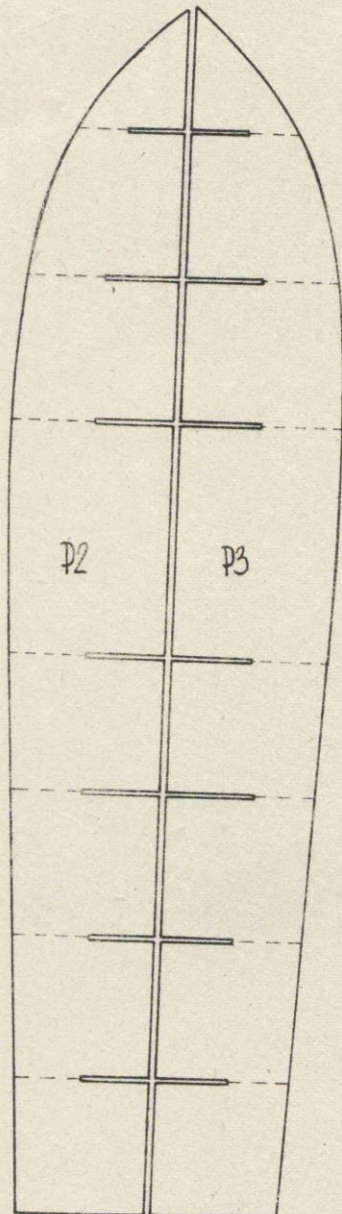
A. WERKA

WYDAJE ZARZĄD GŁÓWNY LIGI OBRONY KRAJU

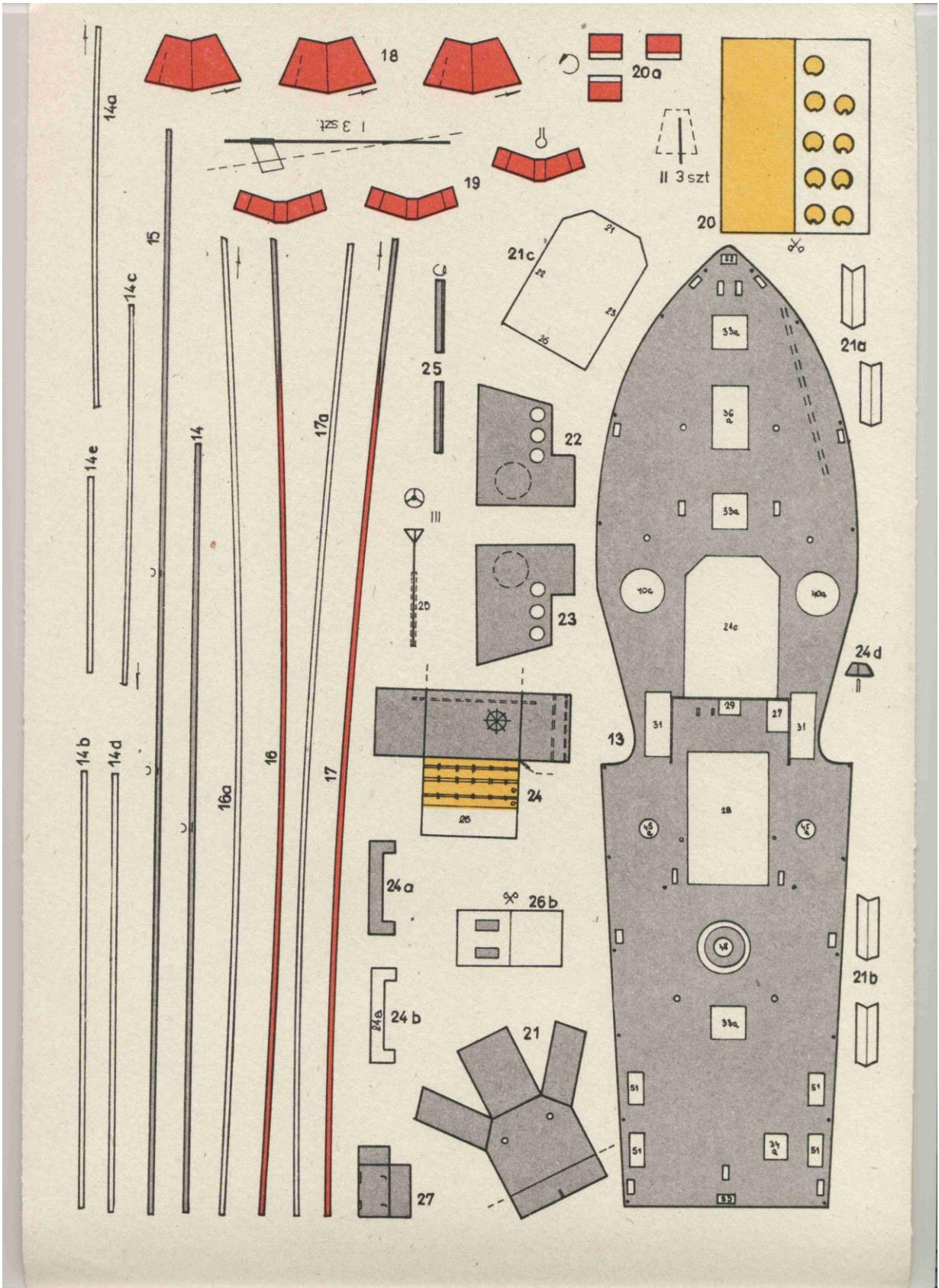
Adres redakcji: 00-791 WARSZAWA, ul. Chocimska 14, pokój 403, telefon 49-34-51 wew. 259 i 215. Cena prenumeraty: kwart. 210 zł, półroczn. 420 zł, rocznie 840 zł. Warunki prenumeraty: 1) dla osób prawnych — instytucji i zakładów pracy: — instytucje i zakłady pracy zlokalizowane w miastach wojewódzkich i pozostałych miastach, w których znajdują się siedziby oddziałów RSW „Prasa — Książka — Ruch” zamawiają prenumeratę w tych oddziałach, — instytucje i zakłady pracy zlokalizowane w miejscowościach, gdzie nie ma oddziałów RSW „Prasa — Książka — Ruch” i na terenach wiejskich opłacają prenumeratę w urzędach pocztowych i u doręczycieli. 2) dla osób fizycznych — indywidualnych: — osoby fizyczne zamieszkałe na wsi i w miejscowościach, gdzie nie ma oddziałów RSW „Prasa — Książka — Ruch”, opłacają prenumeratę w urzędach pocztowych i u doręczycieli, — osoby fizyczne zamieszkałe w miastach — siedzibach oddziałów RSW „Prasa — Książka — Ruch”, opłacają prenumeratę wyłącznie w urzędach pocztowych nadawczo-oddawczych właściwych dla miejsca zamieszkania prenumeratora. Wpłaty dokonują używając „blankietu wpłaty” na rachunek bankowy: Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw w Warszawie, ul. Towarowa 28, nr konta NBP XV Oddział w Warszawie Nr 1153-201045-139-11. 3) Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę przyjmuje RSW „Prasa — Książka — Ruch”, Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-858 Warszawa, konto NBP XV Oddział w Warszawie Nr 1153-201045-139-11. Prenumerata ze zleceniem wysyłki za granicę pocztą zwykłą jest droższa od prenumeraty krajowej o 50% dla zleceniodawców indywidualnych i o 100% dla zlecających instytucji i zakładów pracy. Terminy przyjmowania prenumeraty: — od prenumeratorów indywidualnych zamieszkałych w miastach siedzibach oddziałów RSW „Prasa — Książka — Ruch” — do dnia: 28 lutego — na II kwartał i dalsze okresy roku bieżącego, 31 maja — na III kwartał i II półroczje roku bieżącego, 31 sierpnia — na IV kwartał roku bieżącego, — od instytucji i zakładów pracy i prenumeratorów indywidualnych zamieszkałych na wsi i w małych miasteczka do dnia 10 miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty. Druk. WZGraf. Zam. 9495. Nakład 120 000 egz. K-66.

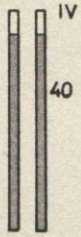
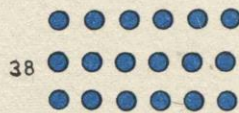
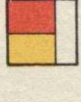
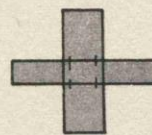
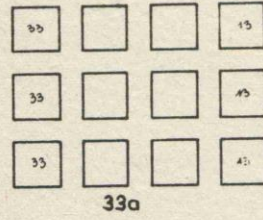
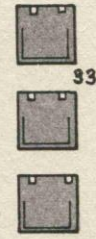
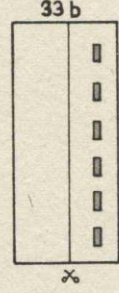
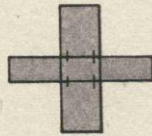
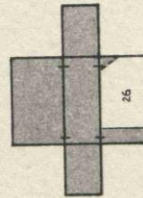
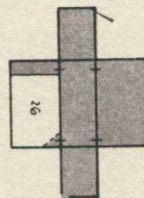
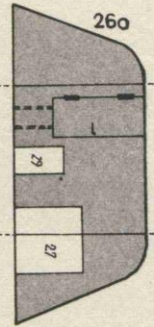
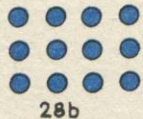
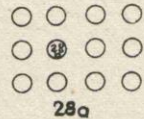
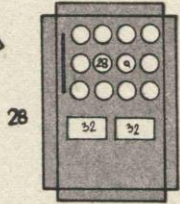
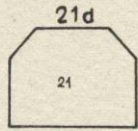
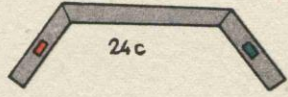
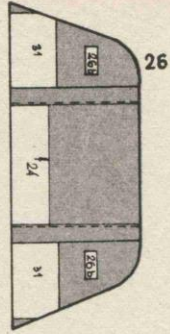
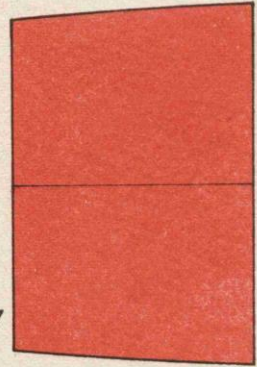
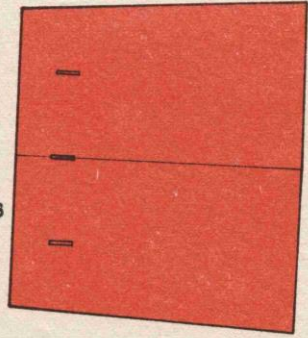
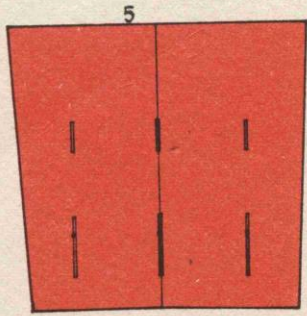

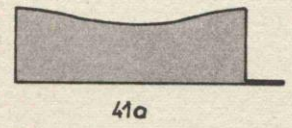

do portu

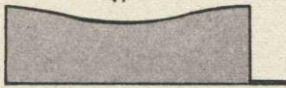

41a

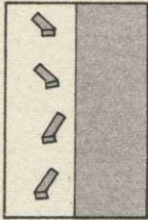

41

42

✂

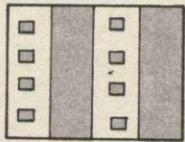

42b

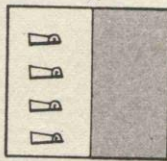

43

✂

43a

44

VII 2 szt

47a

47

48

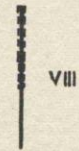
48a

48b

48c

49

49a

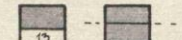
49b

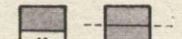
50a

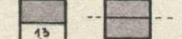
50

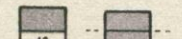
51

51a

51

51

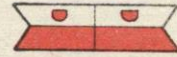
52

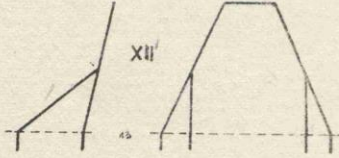
53

54a

55

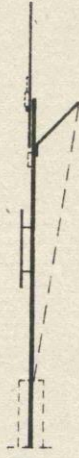

XII

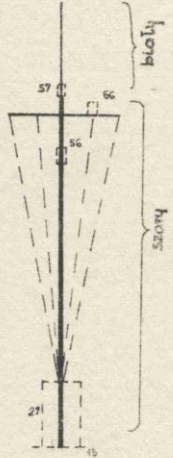
45

54

XIII

bielony

szary

57

57

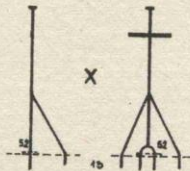

56

57

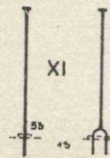
XIV 2 szt

X

52

52

XI

53

53